

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 275.

Trettende Session.

65de Møde.

Tredagen den 20de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren: Jeg maa bede det høie Thing at undskyldte, at jeg nu først kommer frem med Dplysninger, som det maaflæe havde været bedre at fremkomme med paa et tidligere Stadium, men jeg maa bemærke, at jeg ikke havde Anledning til at forelægge dem for det ærede Finantsudvalg, og det traf sig saa uheldigt, at jeg ikke kunde forelægge dem her ved denne Sags 2den Behandling, da jeg samtidigen var stærkt beskæftiget i det andet Thing; jeg skyndte mig for at komme herover, men Sagen var allerede afgjort, da jeg kom. Disse Dplysninger angaae den Sag, som blev omtalt sidst af den ærede Ordfører. Jeg skal bemærke, at dette Spørgsmaal gaaer langt tilbage i Tiden. Af Marineministeriet var der nemlig nedsat en Commission af Søofficerer for at foretage en Revision af Flaadens Signalkog, der er temmelig forældet. — Denne Commission kom til den Erkjendelse, at af samtlige Systemer, som i saa Henseende fandtes paa Havene, vilde det her omtalte System, nemlig det Reynold Chauvanchyske, som det bedste være at anbefale. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at, for at et saadant indbyrdes Sprog kan opfylde sin Bestemmelse, er det aldeles nødvendigt, at det bliver eens for alle Lande; dette System er et Middel, hvorved Skibe paa Havet kunne sætte sig i Forbindelse med hinanden, saaledes at de samme Signaler blive oversatte i ethvert Lands Sprog, og da man nu ikke paa

Havet kan gjøre Regning paa i Reglen at møde Landsmænd, saa maa der ved en Overeenskomst eller Pragis tilveiebringes et fælles Signalsprog for den hele søfarende Verden. Endnu har man ikke naaet dette Standpunkt, men efter vedkommende Sagkyndiges Mening fortjener det før nævnte System Prisen, ligesom der ogsaa er størst Udsigt til, at dette System, som allerede er indført af mange og deriblandt af de største søfarende Nationer, vil mere og mere finde Udbredelse. Commissionen tilraadede derfor, at man skulde søge at optage det for den danske Krigsmarine og Handelsmarine. Saaledes stod Sagen, da den i 1857 første Gang kom til Indenrigsministeriets Kundskab ved en Skrivelse fra Marineministeren, hvori han meddeelte, at han agtede at indføre dette System paa alle Krigsskibene og anbefalede det til Indførelse ogsaa i den danske Handelsmarine. Indenrigsministeriet traadte derpaa i Forbindelse med flere Autoriteter, bryveplede navnlig med det slesvigste Ministerium og indhentede Dplysninger fra Forskjellige, hvis Mening i den Henseende tør tillægges Vægt, om, hvorvidt Systemet maatte være skikket til at indføres i den danske Handelsmarine; de Paa-gjældende og navnlig Bestyrelsen for Foreningen til Søfartens Fremme udtalte sig til Fordeel derfor, htrede det som dens bestemte Anskuelse, at dette System burde søges udbredt til alle danske Handelskibe, og foreslog, at det maatte foranstaltes oversat paa Dansk og udgivet ved offentlig Foranstaltning, for at det efterhaanden kunde komme i Brug, idetmindste paa ethvert større Skib, som besfarer de større Farvande, idet ethvert dansk